

Evangelie

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: "Wanneer de Mensenzoon komt zullen alle volken voor Hem bijeengebracht worden en Hij zal ze in twee groepen scheiden, zoals de herder een scheiding maakt tussen schapen en bokken. Dan zal de Koning tot die aan zijn rechterhand zeggen: "Komt, gezegenden van mijn Vader, en ontvangt het geluk dat voor u gereed is vanaf de grondvesting der wereld. Want Ik had honger en gij hebt Mij te eten gegeven, Ik had dorst en gij hebt Mij te drinken gegeven, Ik was vreemdeling en gij hebt Mij opgenomen. Ik was naakt en gij hebt Mij gekleed, Ik was ziek en gij hebt Mij bezocht, Ik was in de gevangenis en gij hebt Mij bezocht". Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden en zeggen: "Heer, wanneer hebben wij U hongerig gezien en U te eten gegeven, of dorstig en U te drinken gegeven? En wanneer zagen wij U als vreemdeling en hebben U opgenomen, of naakt en hebben U gekleed? En wanneer zagen wij U ziek of in de gevangenis en zijn U komen bezoeken?" De Koning zal hun ten antwoord geven: "Voorwaar, Ik zeg u: al wat gij gedaan hebt voor de minsten van mijn broeders, hebt gij voor Mij gedaan". Zo spreekt de Heer.

Homilie

De plotse dood van jullie papa doet niet alleen jullie eigen adem stokken, ze doet jullie vanaf nu ook stilstaan bij jezelf en je afvragen wie jullie geworden zijn door hem. Bij leven weten wij zelf nooit helemaal wie we zijn, maar we weten diep wie jullie papa was. En wat jullie van hem gekregen, zeg maar geërfd, hebben zal vanaf nu iedere dag duidelijker worden. Hij heeft het zo mooi verdeeld: van hem, Sarah, erfde jij jouw psychologisch doorzicht in mensen, jouw wilskracht en jouw niet aflatende drive om voor mensen te zorgen en jezelf daarbij te vergeten. Een erfenis met een dubbel kantje dus. Ook jij Annemie hebt van papa die zorgzaamheid geërfd. Zien wie in nood is en hulp bieden, een zwerver het geld geven dat jij op zak hebt of een kind op school dat geen brooddoos bij heeft aan jouw tafel uitnodigen, het zijn dingen die je van geen 'vreemde' hebt. En bij dit alles dankbaar leren zijn voor wat je zelf hebt. Van hem Liesbeth heb jij zijn praktische geest geërfd en zijn probleemoplossend denken, zijn zin voor kunst en cultuur en zijn verbeterheid om altijd door te zetten. En jou Greet bedacht hij met een zeer grote loyaliteit tegenover iedereen en alles. Het is de indrukwekkende immateriële erfenis van iemand voor wie het materiele totaal geen belang had. Wat hem goed uitkwam want hij heeft doorheen zijn geschiedenis heel vaak afstand moeënd doen van het materiele.

De presocratici of eenvoudig gezegd, de voorlopers van de Westerse filosofie, vonden dat de mens zich in het leven moest laten leiden door drie principes: overleven, leven en zinvol leven. Ik denk dat ze alle drie geweldig van toepassing zijn op jullie papa. Met overleven bedoelden de Grieken je basisbehoeften dekken: eten, en drinken en slapen. Maar in Hendrik krijgt die term wel een heel bijzonder tintje. Herhaaldelijk heeft hij in zijn leven te maken gekregen met het onfortuinlijke, met het zware lijden en vroege sterven van zijn vrouw Mia nu 32 jaar geleden, met het misbruik dat van zijn

goedheid gemaakt werd door mensen die hij uit de goot had gehaald, met penibele materiele omstandigheden, met psychische druk, met eenzaamheid en onbegrip. En telkens weer is 'overleven' daarbij geen overdreven woord om aan te geven hoe hij zich daar met bovenmenselijke wilskracht doorheen gewerkt heeft. Het overleven werd wellicht nog moeizamer toen Covid-19 kwam. Waar hij niet aan gestorven is, maar misschien wel door gestorven. Het wegvallen van de parochiegemeenschap en van de liturgie hier die voor hem zo belangrijk was, de afstand tot zijn kleinkinderen waardoor hij geen spelletjes mocht spelen, het isolement dat hij door zijn gesloten aard voordien al riskeerde, waardoor hij hier lokaal geen signalen gaf van hoe het met zijn gezondheid feitelijk gesteld was, de mails waarop hij niet meer reageerde, de hulp die hij niet vroeg... dat alles maakte dat overleven op de duur ook geen optie meer was.

Met 'leven' bedoelden de Grieken je brood verdienen, arbeiden, zorg voor je relaties en je gezin. Afgezien van het feit dat Hendrik heel hard gewerkt heeft en in alle omstandigheden gezorgd heeft voor zijn gezin en daardoor vandaag vier exemplarische dochters heeft, overstijgt het begrip 'gezin' in Hendrik mateloos wat wij daar vaak onder verstaan. Eigenlijk beschouwde hij vanuit een bijna verhit verantwoordelijkheidsgevoel de hele wereld als zijn gezin met een absolute aandacht voor de kansarmen en de minderbedeelden. Dat spreekt uit de eindeloze reeks engagementen die hij heeft opgenomen in ons huis voor de 4de Wereld Anawim, in onze werking van Welzijnszorg en Broederlijk Delen, in bezoek aan zieken, in Banneux maar ook in de verloofdenwerking, in de liturgie, in de Kerkraad, in den Helder van Geest of gewoon in de wijk hier en op het Kiel. Hendrik kon alleen inclusief denken zonder enige zweem van uitsluiting. Echt gelukkig is hij nooit lange tijd geweest, maar wel bij momenten content en die contentheid vond hij vooral – ondanks de wrede tegenkantingen van het leven – in wat hij voor anderen kon betekenen. Nooit als tafelspringer maar altijd als bescheiden stille hardwerkende figuur op de achtergrond, maar met een altruïsme dat hem bij momenten diepe vreugde heeft gegeven. Onvergetelijk is hij daarin.

En tenslotte hoor je ook zinvol te leven aldus die ouwe Grieken. Daarmee bedoelden ze je verwonderen over het bestaan en nadenken over zin en zinloosheid. Plato en Socrates noemden het 'de zorg voor de ziel'. De antwoorden op dit derde niveau en vooral het gebrek eraan bepalen mee de antwoorden op de eerste twee. Als ingenieur had Hendrik zich uitsluitend kunnen concentreren op de vraag naar oorzaken, de hoe-vragen, en niet de vraag naar het doel van de dingen: de waaromvragen. Maar hij stelde zich die vragen wel. En de antwoorden die hij erop vond waren anders dan die van bijvoorbeeld de dichter Jacques Bloem die over het leven schrijft: "het is even tussen twee stilten luid geweest." En daarmee bedoelt dat met de dood alles voorbijgaat. En er verder niks is. Noch voordien noch naderhand. Die intuïtie heeft Hendrik niet gehad. En ze bracht hem elke zondag op deze plek in deze kapel. En ze deed hem heel vaak handelen naar wat we zonet in het evangelie hoorden omdat hij dat evangelie zo haarfijn begreep. Niet als een laatste oordeel met een god op een wolk maar met een Jezus die zegt: Ik ga niet over jou oordelen, ben je gek! Als er ooit al een oordeel zal zijn, dan zal het de

hongerige, de vreemdeling, de naakte, de zieke en de gevangene zijn die jouw maturiteitsproef afneemt. Het is diezelfde Jezus die ons vandaag vertelt dat Hendrik Teugels door zijn ganse manier van leven hierin volkomen geslaagd is en daardoor opnieuw in de armen van zijn Mia is thuisgekomen. En als hij vandaag hier zou zijn, zou hij ons daarom vragen om niet te lang te treuren om die dood maar om zijn overleven, leven en zinvol leven te vieren. (Ronald)